

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 203/05
04.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Lazarević Janka, predsednika veća, Inić-Drecun Milene, Čavlina Gorana, Cvetković Bate i Jocić Dragana, članova veća sa savetnikom Vrhovnog suda Sandić Ksenijom kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbi branioca optuženog advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu K. broj 92/04 od 30.9.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 4.4.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Šapcu K. broj 92/04 od 30.9.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom optuženi AA oglašen je krivim za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS i u smislu člana 42. i 43. ublažena mu zakonom propisana kazna te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 23.4.2004. godine do 12.5.2004. godine.

Oštećene BB i VV za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva upućene su na parnicu.

Od svedoka GG odlučeno je da se oduzme mobilna kartica broj 064 2057906 i po pravnosnažnosti presude da se preda oštećenju BB

Istom presudom Optuženi je obavezan da sudu plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 35.100 dinara kao i paušalni iznos od 1.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv ove presude izjavio je žalbu branilac optuženog zbog odluke o kazni s predlogom da prvostepena presuda bude preinačena tako što će optuženi za izvršeno krivično delo biti blaže kažnjen.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije stavio je predlog Ktž. br. 329/05 od 18.2.2005. godine da žalba branioca optuženog izjavljena protiv prvostepene presude bude odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije,

na kojoj je razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP-a, pa je po oceni navoda u žalbi, našao:

U prvostepenom postupku nije učinjena ni jedna bitna povreda odredaba krivičnog postupka, niti je povređen krivični zakon na štetu optuženog, a na koje povrede Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Ispitujući odluku suda o kazni, povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne optuženom u smislu člana 41. OKZ.

Odgovarajući značaj je dat utvrđenim brojnim olakšavajućim okolnostima na strani optuženog da je relativno mlad čovek, da je predmetno krivično delo izvršio u stanju bitno smanjene uračunljivosti, kao da je nezaposlen i da živi u zajednici sa roditeljima i to majkom domaćicom i ocem koji je penzioner i izdržava porodicu sa mesečnim prihodom od 10.000,00 dinara, a pravilno je ocenjen i značaj otežavajuće okolnosti da je optuženi i ranije osuđivan i to jedanputa presudom Opštinskog suda u Šapcu K. broj 321/02 od 5.6.2002. godine zbog krivičnog dela sitnog dela krađe, utaje ili prevare iz člana 173. stav 1. KZ RS za koje mu je izrečena uslovna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jednog meseca uslovno za jednu godinu.

S obzirom na izneto, Vrhovni sud nalazi da je u konkretnom slučaju pravilno ocenjena težina i društvena opasnost izvršenog krivičnog dela, kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog kada je napred navedenim utvrđenim olakšavajućim okolnostima dat značaj osobito olakšavajućih okolnosti u konkretnom slučaju i optuženom u smislu člana 42. i 43. OKZ ublažena zakonom propisana kazna, te optuženi za izvršeno krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine u koju se računa vreme provedeno u pritvoru od 23.4.2004. godine do 12.5.2004. godine.

Po oceni Vrhovnog suda ova kazna je nužna da se u konkretnom slučaju ostvari svrha kažnjavanja iz člana 33. OKZ, a što se nebi postiglo sa blažom kaznom kako se to predlaže u žalbi branioca optuženog i ukazuje da je trebalo dati veći značaj okolnostima koje su prethodile izvršenju krivičnog dela optuženog, te da je optuženi bio u psihičkoj krizi u kojoj je dospeo nakon verbalnog sukoba sa majkom, zbog čega je upotrebio preveliku količinu psihosupstance "bromozepama" u kombinaciji sa alkoholom, a što je pomutilo njegovu svest i onemogućilo ga da racionalno misli i upravlja svojim postupcima, optuženi je pokazao kajanje zbog učinjenog krivičnog dela, na šta je ukazivalo i ponašanje optuženog nakon izvršenog krivičnog dela, a sve ove okolnosti su bile poznate prvostepenom sudu prilikom odmeravanja kazne optuženom. Pri tome su netačni navodi u žalbi branioca optuženog da optuženi ranije nije osuđivan za istovrsno krivično delo protiv imovine, te da je to trebalo ceniti kao olakšavajuću okolnost prilikom odmeravanja kazne optuženom, jer je optuženi ranije osuđivan kako je to napred navedeno.

Stoga se neosnovano žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda u delu odluke o kazni i ističe da nije pravilno primenjen princip individualizacije kazne kao i da bi se sa blažom kaznom postiglo njegovo prevaspitavanje i resocijalizacija, pa je neosnovan i predlog u žalbi da prvostepena presuda bude preinačena u pogledu odluke o kazni tako što će optuženom za izvršeno krivično delo biti odmerena blaža kazna.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odbio žalbu branioca optuženog kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu, a kako je to bliže naznačeno u izreci ove presude.

Predsednik veća,

sudija,

Janko Lazarević, s.r.

Zapisničar,

Ksenija Sandić, s.r.

Za tačnost otpavka

